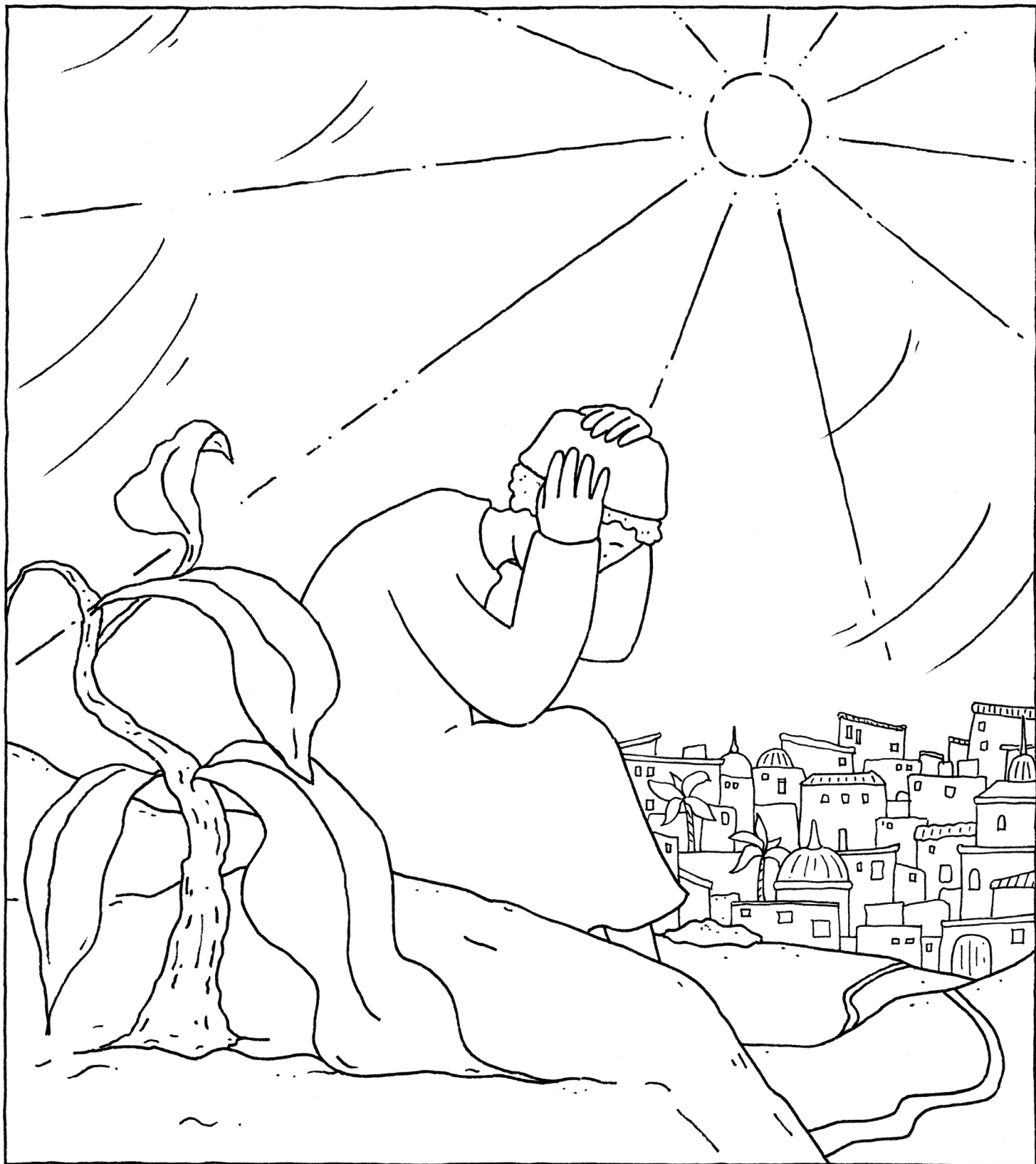

28 april 2024

God spaart ook Nineve

Jona 4

Thema: Gods liefde gun je ook aan een ander

Doel

De kinderen ontdekken dat we Gods liefde niet voor onszelf alleen mogen claimen, maar blij zijn met iedereen die in die liefde deelt.

Toelichting

God wil liefde zijn voor alle mensen; zijn genade is onvoorstelbaar groot. Jona heeft daar moeite mee. God leert hem opnieuw een les. Er groeit uit het niets een wonderboom die schaduw geeft in de hitte. Jona is opgetogen: Gods liefde voor hem. Dezelfde boom raakt hij ook snel weer kwijt. Jona is boos en verdrietig over de ondergang van de boom. Zijn 120.000 inwoners die in God geloven niet waardevoller dan een boom? Gun hun ook Gods liefde en wees daarmee samen gelukkig. Gods is groot genoeg om iedereen in zijn armen te sluiten.

De kerk is de gemeenschap van alle heiligen. Heiligen zijn alle mensen door Gods genade nieuw worden gemaakt door het geloof in Jezus Christus. Zij horen bij elkaar als Gods kinderen, ze zijn één. Je hoort blij en dankbaar te zijn met een nieuwe broer of zus in het geloof.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Jona vindt God te lief

Richtlijnen: De kinderen gunnen elkaar niet altijd iets fijns. Soms zijn ze jaloers op de ander. Zij willen het meeste en het beste. Zo kan Jona het ook niet hebben dat de HEER goed is voor Nineve. Leg de nadruk op de grote liefde van God. Ook als Hij van anderen houdt, komen wij niets tekort. God wil het goede voor alle mensen.

Dat blijkt wel als Hij de Here Jezus geeft voor heel de wereld.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Gods liefde is voor iedereen

Richtlijnen: God wil van iedereen houden die zijn kind wil zijn. Hij is niet alleen de God van de mensen die altijd keurig hebben geleefd, maar ook van hen die ooit iets ergs hebben gedaan, maar daarvan nu berouw hebben en beter leven. Wij moeten niet jaloers zijn op de ander. Gods liefde is groot genoeg voor alle mensen.

In Johannes 3:16 lezen dat God de wereld zo liefhad dat Hij zijn Zoon gaf om iedereen die in Hem eeuwig leven te geven. Niet alleen Israël, niet alleen nette mensen, maar iedereen die blij met Hem is en Jezus nodig heeft. Liefde pak je uit Gods hand aan en deel je uit.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Wees ook blij met Gods liefde voor de ander

Richtlijnen: Maak aan de jongeren duidelijk, dat Gods liefde groot genoeg is voor iedereen. Jona hoeft zich niet achtergesteld te voelen bij de inwoners van Nineve. Hij komt niets tekort. Jona zou blij moeten zijn voor deze mensen. Het is veel mooier te zien dat God goed is voor een ander dan dat Hij die ander straft. Wees blij samen met hem of haar. Gods liefde verdien je niet, die is altijd een verrassing, net als Jona's wonderboom.

In de Apostolische Geloofsbelijdenis staat: de kerk is de gemeenschap van alle heiligen. Heiligen zijn alle mensen door Gods genade nieuw worden gemaakt door het geloof in Jezus Christus. Het gaat dus niet om ons geloofsprestaties, maar om Gods liefde voor ons. Heiligen horen bij elkaar als Gods kinderen, ze zijn één. Als er dus iemand bijkomt, ben je dankbaar voor dat nieuwe bewijs van Gods liefde.

Extra bijbelgedeelte: 1 Johannes 4: 7-12

Gods onverdiende liefde voor ons maakt ons dankbaar. We proberen daarom dezelfde liefde voor elkaar op te brengen. Wat wij ontvingen, gunnen we ieder ander ook.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het tekstgedeelte

Het lijkt 'eind goed, al goed' te worden aan het eind van het vorige hoofdstuk. Voor Nineve wel. Zij ervaren de zegen van een oprechte schuldbelijdenis en bekering. Jona niet, integendeel. Hij wordt woest. Dat verwacht je in eerste instantie niet! Van de reactie op zijn ene preek droomt menig voorganger. Opnieuw bidt Jona tot de HEER. Hij had deze afloop al voorzien. Hij kent zijn God. Hij weet dat de HEER genadig en barmhartig is. Jona is boos om wie God is. Dat is des te verbazingwekkender als je beseft dat Jona zelf ook van genade leeft. De Here God had hem immers uit de buik van de grote vis gered. Blijkbaar is in de opvatting van Jona de genade van God niet voor iedereen. We moeten echter tegelijk bedenken dat het Assyrische rijk de vijand was van Israël en dat ze bepaald geen 'lieve jongens' waren. Ze waren de nazi's van het oude Midden-Oosten. De woorden van Jezus: 'heb je vijanden lief' hebben net zoals in Jezus' eigen dagen, ook hier een diepe zeggingskracht.

Vers voor vers

- Vs. 2 Bewust wordt hier de Godsnaam HEER gebruikt. Hij is de ene, ware levende God, de God van Israël die in Jezus onze hemelse Vader is. Ondanks alles heeft Hij lief. Dat geldt voor Nineve, dat geldt voor een ongehoorzame profeet en dat geldt ook voor ons.
- Vs. 3v De boosheid van Jona zit zo diep, dat hij zelfs wel wil sterven. Als de Here God zo is, zo genadig, liefdevol, goed en trouw, dan hoeft het voor hem niet meer. De HEER zelf probeert met Jona in gesprek te komen. Het vragen stellen, dat is de HEER ten voeten uit. Vragen en doorvragen. Je ziet het ook bij de Here Jezus: 'hoe heet je?' 'hoe lang is hij al ziek?' 'wie zoek je?' Jona reageert niet, hij wil blijkbaar geen contact. Hij zet daarmee de relatie met de Here God wel onder druk.
- Vs. 5 Als een soort van ramptoerist heeft Jona zich gesetteld om te kijken wat er gaat gebeuren. Heeft Jona iets geleerd van Gods genade? Of was genade voor hem toch slechts iets theoretisch en niet een doorleefde werkelijkheid? Waarom gunt hij de ander de genade van God niet?
- Vs. 6 Jona staat niet open voor een eerlijk gesprek. De Here God probeert op een andere manier met hem in contact te komen door een wonderboom voor Jona te laten groeien. Mogelijk dat deze boom zijn ergernis laat verdwijnen. Jona is er mee in zijn nopjes. Het genieten van de boom is echter van korte duur.
- Vs. 8 De wonderboom verdort snel. Opnieuw vraagt Jona te mogen sterven. Nu zoekt hij wel het contact met de Here God. Je krijgt het beeld van een klein kind dat zijn zin niet krijgt. Door het gebed van Jona is er wel een opening voor contact. Opnieuw stelt de Here God een vraag. Is het terecht dat je zo kwaad bent? Jona zelf is er duidelijk over: het is terecht! Treffend om te zien hoe eerlijk de Bijbel is.
- Vs. 10v De emotie van Jona is voor de Here God een aanknopingspunt om zijn kant van de zaak te laten zien. Hij is bewogen om zijn mensen, om zijn schepping. Hij heeft geen welgevallen aan de dood van de goddeloze. Daarom ook de verkondiging van het oordeel, met als bedoeling dat Hij het niet uit hoeft te voeren. Over de reactie van Jona lezen we niet. Het gaat dan ook niet om de reactie van Jona, maar om die van ons! De stad is gespaard. Blijkbaar gaat het later toch weer mis, want in het Bijbelboek Nahum lezen we over de ondergang van de stad.

Vragen

- Iemand zei eens: 'Het kostte minder moeite een miljoenen stad vol heidenen te bekeren dan één vroom mens als Jona.' Herkenbaar?
- Wat doet het verdriet van de Here God met jou?
- Wat leer jezelf van dit hoofdstuk?

Auteur: HdJ

Liederen

Psalm 100	
Lied 705	(=Gezang 255 LvdK)
Lied 704	(=Gezang 44 LvdK)
Hij is de Rots	Hemelhoog 340
Jona uit de grote vis	Alles wordt nieuw 1: 12
Diep, diep, diep als de zee	Hemelhoog 327
Zie, hoe groot Jezus' liefde is	Evangelische liedbundel 450
Een wijs man bouwde zijn huis op de rots	Hemelhoog 89
Zie de zon	Hemelhoog 257
Klap in je handen van blijdschap	Op Toonhoogte 432

Auteur: PZ

Jona vindt God te lief

Er is iets héél bijzonder gebeurd!

Bart en Simon kijken naar mama in het bed die een klein bundeltje vasthoudt. 'Het lijkt wel een pop', fluistert Bart zachtjes. Mama kijkt even glimlachend naar de jongens. 'Wat is ze nog klein hé? Maar ze wordt ook groot hoor, net als jullie! En jullie mogen haar grote broers zijn!' 'Wat moeten wij nou met zo'n baby?', vraagt Simon een beetje brommerig. Mama hoort het niet eens, die kijkt alleen maar naar de baby. Die heeft nu vast geen tijd meer voor zijn broer en hem, denkt Simon. 'Zo', zegt papa, 'nu gaan jullie maar weer even spelen! Jasmijn krijgt zo wat te eten van mama en dan gaan ze allebei even slapen. Vanmiddag komen opa en oma naar Jasmijn kijken'. 'Oh leuk!', roept Bart 'Ik ga de baby laten zien!' Nou leuk hoor... opa en oma komen nu ook al alleen voor die stomme baby... 'Och wat een schatje! Kijk dat neusje! Wat heeft ze al veel haar op haar hoofdje! Ze lijkt precies op jou toen je zo klein was!' Opa en oma hangen over de wieg bij de kleine Jasmijn. Bart heeft ze trots meegenomen naar de wieg van zijn kleine zusje. Simon heeft amper een kus gehad van opa en maar een kleine knuffel van oma, voordat Bart ze meetrok naar de slaapkamer van papa en mama. Simon gaat naar buiten met zijn bal en schopt de bal tegen de muur. Bam! bam! bam! Dan komt papa naar buiten. 'Simon! Ga alsjeblieft ergens anders voetballen! We kunnen elkaar niet eens verstaan!'

S Avonds is het niet mama die Bart en Simon naar bed brengt, maar papa. 'Nou vooruit, pyjama's aan, nog even je tandenpoetsen en dan mogen jullie mama en Jasmijn even welterusten zeggen.'

'Jippy!', roept Bart! 'Moet het echt?', vraagt Simon? 'Ik kan ook zelf naar bed hoor.' 'Natuurlijk moet dat', zegt papa dan. 'Mama is vandaag in bed gebleven omdat ze nog moe is van de bevalling. Dat is een zware klus hoor! Maar ze mist jullie natuurlijk wel een beetje. Morgen komt ze ook weer even beneden met Jasmijn.' 'Nou die mag ze rustig boven laten', moppert Simon zachtjes voor zich uit. Mama zit rechtop in bed, in haar armen houdt ze de kleine Jasmijn, papa zit op de rand van het bed.

'Mamaaa!', juicht Bart en hij rent naar het bed toe. Met een grote sprong springt hij op het bed vlak naast mama. 'Haha', lacht mama, 'ik ben ook blij jou weer te zien hoor! Maar doe je wel een béétje voorzichtig?' Simon schuifelt de kamer binnen. 'Hoi, mompelt hij en blijft bij de deur staan. 'Hé Simon!', zegt mama, 'wat fijn jullie nog even te zien! Kom je er ook even bij. Gezellig met ons hele gezin, dan lees ik nog een verhaal voor.' 'Eh, nee, ik ben moe. Welterusten.' En Simon wil zich al omdraaien. 'Simon, wacht eens', zegt mama. 'Kom eens bij me. Wil je misschien vertellen wat je dwars zit?' Mama kijkt Simon aan. Ze kijkt lief en wat bezorgd. Simon voelt zijn tranen prikken, maar schudt zijn hoofd. 'Ach Simon, kom eens even bij me', zegt mama. Ze geeft Jasmijn aan papa en strekt haar armen naar Simon uit. Simon loopt naar mama, klimt op bed en laat zich in haar armen vallen.

Hij huilt. 'Ik wil helemaal geen grote broer zijn van de baby, ik bèn al grote broer van Bart. Ik wil jouw lieve kleine jongen blijven! Dat zeg je altijd toch? Maar nu is de baby klein en wij groot!' Straks houd je alleen nog van de baby!'

'Maar Simon', begint mama te vertellen, 'Weet je dan niet dat de Here God ons heeft gemaakt, net als Hijzelf? Dat wij heel veel op Hem lijken? En ben je vergeten dat er in de Here God zoveel liefde is dat er voor alle mensen van de hele wereld genoeg is? Van iedereen houdt de Here God het allermeeste!' 'Dat kán helemaal niet', moppert Simon. 'Dan voor iedereen een klein beetje...' 'Nee', zegt mama. 'Dat is nu zo bijzonder. De Here God houdt van iedereen het allermeeste! Er is altijd meer dan genoeg. Want wij zijn allemaal kinderen van de Here God. En Hij heeft ons ook zo gemaakt. Ook alle papa's en mama's hebben genoeg liefde gekregen en een superhart van de Here God, zodat wij ook van ál onze kinderen het allermeeste kunnen houden. Dus lieve grote, kleine Simon... Ik houd het allermeeste van jou! Gisteren vandaag, morgen en voor altijd! En ik ook! zegt papa. En van mij en Jasmijn ook het allermeeste toch? vraagt Bart, terwijl hij zich tevreden tegen de andere kant van mama aan nestelt.

'Precies', zegt mama! 'Zal ik dan nu dat verhaaltje nog voorlezen?' Ja, knikt Simon. Alles mama en papa het allermeeste van hem houden dan kan hij vast óók proberen van zijn babyzusje te gaan houden. En mama leest, over Jona, die tegen de mensen in de stad Nineve moesten vertellen dat de Here God het allermeeste van hen hield. Dat waren ze vergeten en nu luisterden de mensen niet meer naar de Here God. Dat betekende dat er een straf zou komen en dat wilde de Here God nu juist niet. want Hij hield zoveel van hen allemaal... Maar Jona was een beetje boos. God hield toch het allermeeste van hem? En de mensen in Nineve hadden een heleboel slechte dingen gedaan. Ook tegen de familie van Jona. Laat God ze maar straffen, dacht hij. Maar tóch wilde de Here God dat hij naar ze toe zou gaan en vertellen wat de Here God aan Jona had verteld.

Gelukkig kwam het allemaal goed. Jona ging naar Nineve en de mensen luisterden en kregen spijt van wat ze hadden gedaan. Vanaf nu wilde ze weer luisteren naar de Here God. En werden ze ook niet gestraft. En zo leerde Jona dat de Here God van álle mensen het allermeeste kon houden. Dat verhaal klonk wel héél bekend...

Auteur: JV

Gods liefde is voor iedereen

Neem een groot hart mee van gekleurd karton + een schrijfstift. Twee flinke stickers met daarop: 1, het volk van Jakob/Israël en 2, mensen uit Nineve en voldoende naamstickers. Schrijf met stift op de achterkant van het hart de woorden van Johannes 3:16. Leg een bijbel open bij Jona 4.

Kennen jullie één symbool waarbij een ander direct begrijpt dat het gaat over 'houden van'?
Zou je zo'n hart kunnen gebruiken als het over God gaat?
Waarom en wie kent een voorbeeld?

In de Bijbel lezen we veel verhalen die iets van Gods liefde voor mensen laten zien. Vorige week hoorden we dat God zijn plan met de stad Nineve veranderde, omdat de inwoners zijn woorden serieus namen. Uit liefde voor de mensen spaarde Hij de stad. Vandaag beginnen we met het zingen van een lied dat gaat over Gods liefde voor mensen.

We zingen OTH 457:1

Lezend in de Bijbel ontdekken we dat God een heel groot hart heeft. Dat hart is vol liefde. Er past veel in. De profeet Jesaja (43:1) weet dat en vertelde erover. 'God zegt: Wees niet angstig volk van Israël. Ik heb jou bij je naam geroepen. Je hoort bij Mij, want je bent kostbaar in Mijn ogen. Ik houd van jou!' God heeft in zijn hart dus plaats voor de mensen van het volk van Jakob, van Israël. (plak die sticker op het hart).

De profeet Jona, weet dat ook maar de Here God wil hem helpen begrijpen dat zijn liefde niet alleen voor deze groep is. Luister maar....

Jona zit op een plekje aan de rand van de stad Nineve. Het is erg warm in dat land dus heeft hij een hut gebouwd van bladeren en takken. Omdat het snikheet is kan hij zo toch een beetje in de schaduw zitten en kan hij meteen goed zien wat er met de stad gaat gebeuren. Een dag lang heeft hij door de straten van die stad gelopen. Wel 1000 keer heeft hij geroepen: 'Dit zegt God de HEER, nog veertig dagen en dan zal deze stad worden omgekeerd vanwege het kwaad dat hier wordt gedaan!' Dat de mensen op straat schrokken van die woorden, heeft Jona wel gezien, maar wat er verder is gebeurd weet hij niet. Hij zag ook dat de Ninevieten nadachten over Gods woorden.

Jona wrijft in zijn handen; 'Net goed voor hen. God zal die vijandige Assyrische mensen een lesje leren. Waarom duurt het eigenlijk zo lang voor God iets doet? Het zal toch niet...?' Jona schudt zijn hoofd; 'Nee, als God iets zegt, meent Hij dat serieus.' Als de dag al bijna voorbij is, is er nog niks bijzonders te zien. De profeet wordt er onrustig van. Deze stad vol mensen verdient dat God hun leven omkeert, zodat zij op deze manier niet verder

kunnen leven. Als God niks doet aan het kwaad en het geweld van deze stad ga ik nog liever dood, bedenkt Jona in zijn hut. Zijn woede naar God wordt groter en groter. Even later kan hij zich niet meer inhouden. Hij steekt zijn vuist naar boven en roept: 'Zie je nou wel HEER, ik wist het wel. U bent een God die veel geduld hebt, die vergeving en liefde geeft en ook nog goedheid uitdeelt. Dáárom wilde ik niet naar dit land en deze stad. Ik weet het wel. U gaat het gewoon niet doen! Nou, als het zo moet ben ik nog liever dood!'

Jona veegt het zweet van zijn gezicht. Daar zit hij nou in dit land tussen de vijanden van zijn volk. Hij gaat nog liever dood. Gods zachte stem probeert contact te maken met de boze profeet: 'Jona, is het eigenlijk terecht dat je zo woedend bent?' De profeet zegt niks, met een ontevreden gezicht blijft hij in zijn uitkijkpost zitten. Als hij om zich heen kijkt ziet hij, ineens, dat naast zijn hut een groene plant uit de grond omhoog is gekomen. Gek, die stond daar eerst nog niet. De plant groeit snel en na één nacht is hij zo groot als een boom. Prachtig gewoon! Jona is ontzettend blij met de boom want zo kan hij nog beter in de schaduw zitten. Als de zon ondergaat besluit Jona in zijn hut te gaan slapen. Hij wil zien wat er met de stad gaat gebeuren. Als hij de volgende dag opstaat loopt hij rond zijn hut. Zijn oog valt op de nieuw-gegroeide plant. Hij is zo groot als een boom maar het lijkt of de bladeren er vandaag minder goed uitzien dan gisteren. In de Bijbel lezen we: 'God laat de plant door een worm aanvreten, zodat hij verdort en doodgaat.'

Als de zon hoger aan de hemel komt, begint er een harde, hete wind te waaien. Jona heeft nu niet genoeg schaduw meer in de hut en die gloeiendhete wind verschroeit hem bijna. Wat moet hij toch doen! Hij kan wel huilen of liever, schreeuwen van boosheid en teleurstelling. Woedend steekt hij een gebalde vuist naar boven. 'HEER, roept hij, ik ben nog liever dood dan dat ik zo verder moet leven!' Dit is geen leven!

Weer klinkt de zachte stem van de God die hem naar dit land stuurde; 'Jona, is het terecht dat je zo woedend bent over die plant?' Jona windt zich steeds meer op. Hij schreeuwt woedend zijn antwoord naar boven; 'Ja God, ik ben verschrikkelijk kwaad en dat is terecht! Zo kan ik toch niet leven! Het klopt gewoon niet!'

God is nog niet uitgesproken. Weer klinkt zijn stem: (lees vers 10 uit Jona 4 hardop voor). 'Weet je Jona. Jij hebt verdriet omdat je deze wonderboom moet missen. Zonder dat jij er iets aan deed is hij gegroeid. Nu hij is doodgegaan, ben jij verschrikkelijk boos en mis je hem. Weet je, profeet, zo heb ik verdriet om die meer dan honderdtwintigduizend mensen in de stad Nineve. Die mensen met al hun kinderen en dieren. Begrijp je dat ik dáár verdriet over heb als het met hen niet goed gaat?' (Leg de bijbel weg en laat een korte stilte vallen voor je verder gaat.).

Met dit laatste antwoord van God is het boekje Jona in de Bijbel uit. We weten niet hoe het verder is gegaan met Jona. Het lijkt of God wil dat wij over zijn antwoord aan Jona gaan nadenken. Alsof Hij naar ons kijkt en zegt: 'Heb jij, hebben jullie eigenlijk wel begrepen dat Mijn hart groot genoeg is om van veel meer mensen op mijn aarde te houden?' Jona vond die gedachte lastig. Hij wist zeker, God houdt van Israël. Maar dat die liefde ook gold voor die gemene, agressieve Assyriërs ging hem te ver. Hij werd er woedend van.

Veel later in de mensengeschiedenis stuurde God iemand die dat wel begreep. Die vertelde aan iedereen; 'God heeft de wereld zo lief dat Hij zijn enige Zoon gestuurd heeft, zodat Hij iedereen die in Hem gelooft, nieuw leven heeft. Het was de Zoon van God zelf die liet zien dat Gods goedheid en liefde voor mensen verder gaat dan alleen het volk van Jakob. Jona zei: 'Ik weet best dat U veel geduld hebt en liefde en goedheid. Toen het om Nineve ging maakte hem dat heel boos. Zelf hield hij niet van die gemene Assyriërs en dat veranderde niet toen ze zich omkeerden en het anders gingen doen in hun leven. Jezus maakte het verschil: Hij deelde die liefde van God graag uit aan iedereen. Ook aan jou en jullie en mij.

Afrondend...

Neem het kartonnen hart en wijs naar de sticker met het volk van Israël. Jona geloofde dat zijn volk in Gods hart paste. Dat klopte volgens hem. Plak ook de sticker voor mensen uit Nineve op dat hart. Daar zat voor Jona de moeilijkheid. Dat zij ook in Gods hart pasten maakte hem woedend. Later stuurde God iemand om te vertellen dat het toch echt waar is. Jezus zei: 'Wie gelooft dat Ik de Zoon van God ben, krijgt ook een plek in Gods hart vol liefde. Dat geldt ook vandaag: wie van jullie gelooft dat Jezus Gods Zoon ons helpt leven zoals God wil en onze zonden vergeeft, mag zijn naam ook in dit hart schrijven/plakken. (geef die gelegenheid of gebruik de naamstickers). Die hoort er ook bij. Gods liefde is voor alle mensen die willen luisteren naar wat Hij te zeggen heeft. Dat leren we vandaag uit dit ongelooflijke verhaal van Jona en de Ninevieten.

Dank voor Gods boodschap van deze dag. Bid afrondend kort voor alle kinderen dat geloof in God hen verder helpt. Ook voor de gelovigen die nu in de vlakte van Nineve hun leven met God leven. (zie vorige week).

Zing met elkaar Op Toonhoogte nr. 351; Alzo lief had God de wereld. (Joh.3:16)

Auteur: JHP

Wees ook blij met Gods liefde voor de ander

Bijbelverhaal

De preek van Jona bracht een grote verandering. Dat hoorden we vorige week. De mensen in de grote stad Nineve namen de boodschap van Jona serieus. Ze lieten hun spijt zien. En ze kregen van de koning de opdracht om voortaan beter voor elkaar te zorgen. Ze mochten elkaar geen pijn meer doen.

Wat een mooi resultaat op de preek van Jona! Jona moet wel heel blij zijn met deze reactie. In het hoofdstuk van vandaag lezen we hoe het verhaal verder gaat. Toen Jona zijn opdracht uitgevoerd had, had hij gewoon terug naar zijn eigen land kunnen gaan. Maar dat deed hij niet. Jona heeft aan de oostkant van de stad een plekje gezocht met goed zicht op de stad. Blijkbaar heeft ook Jona vol verwachting de veertig dagen afgeteld. En hij heeft gezien dat die 40ste dag gewoon voorbij is gegaan. Er gebeurde niets; geen natuurramp, geen vuur uit de hemel. Geen vijandelijk leger. Niks.

'Jona is boos'
Zandverhalen/ Elburg

En nu? Nu is Jona heel boos. Hij trilt van woede. Hij wil niet dat God ook van de mensen in Nineve houdt.

Daar spreekt hij over met de Here God. Hij is heel eerlijk. Dat is goed. Hij loopt nu niet meer weg. Hij zegt nu wat hij vindt: Ik wist het wel! Valt hij boos uit. Ik wist wel dat U genadig bent. Dat was nou precies de reden waarom ik niet naar deze stad toe wilde. Daarom vluchtte ik de eerste keer naar Tarsis. Ik wist het wel. Ik ken U toch! U wilt liever niet straffen. Neem alstublieft mijn leven van mij weg. Het is beter voor mij te sterven dan te leven. Jona wil dit gewoon niet meemaken. Hij is boos omdat God niet langer boos is op de mensen van Nineve. 't Is voor hem niet te begrijpen; dat God ook van Nineve houdt!

Wat denk je Jona: Is het terecht dat je boos bent? vraagt God aan de boze profeet. Jona heeft geen zin om hierop te reageren. In zijn zelfgemaakte hutje zit hij te mokken. Omdat het anders loopt dan hij gehoopt had. Tijd voor de Here God om Jona een les te leren. God laat in korte tijd een wonderboom groeien. Een ideale boom om onder te zitten. Jona kan heerlijk in de schaduw van de bladeren zitten. Hij is er erg blij mee. Maar in de vroege morgen laat God de boom aanvreten door een worm. Zo snel als de boom gegroeid is, verdort hij ook. Daar zit Jona nou net niet op te wachten. We kunnen ons wel voorstellen hoe teleurgesteld hij is, als hij de bladeren ziet verdorren. Nu heeft hij geen schaduwplekje meer. Maar dat niet alleen. God stuurt ook nog een hete woestijnwind. Dat maakt het zitten daar op die plek bijna niet om uit te houden. De hete zon steekt op Jona's hoofd. Het wordt hem te veel. Jona wordt opnieuw kwaad. Hij zegt nog een keer: Ik wil liever sterven dan leven.

De Here God zegt: 'Jona, heb jij het recht om boos te zijn?' Nu heeft Jona zijn antwoord meteen klaar. Nou en of! Heel terecht is het dat ik boos ben. Ik zal het blijven ook. Deze keer is Jona boos op de wonderboom, boos op God, die iets van hem afneemt. Terwijl God die wonderboom liet groeien. Als God ervoor kiest om de boom weer weg te nemen, heeft Jona daar niets over te zeggen.

Ik vind het heel mooi om te lezen dat God met veel geduld Jona wil leren hoe Hij naar de situatie kijkt. God trekt een parallel tussen de wonderboom en de grote stad Nineve; 'Jona', zegt Hij, 'waarom hecht je zoveel waarde aan een boom, waarom wil jij die sparen? Wat betekent één boom als je die vergelijkt met de grote stad

waarin veel mensen en dieren wonen. Jij bent boos, je hebt medelijden met jezelf omdat de boom is verdord. Je had die boom graag willen houden. Zou ik dan niet de stad Nineve sparen, waar alleen al wel 120.000 kinderen in wonen? Ik heb hen allemaal gemaakt. Ik ben hun Schepper. Ik ken ze allemaal en zorg voor ze, ook voor al hun vee'.

God denkt ook aan de dieren. Hier stopt het verhaal. We lezen niet hoe Jona heeft gereageerd. Mogelijk is hij alleen maar stil geweest. Wat kan hij hierop zeggen? God heeft uitgelegd wat in zijn hart is. Jona moet ontdekt hebben, net als wij vandaag ontdekken; Het hart van God is vol liefde, vol genade.

Gespreksvragen

1. Er staat in het hele boekje Jona verschillende keren: 'God beschikte een...' Zoek ze allemaal op in de vier hoofdstukken. Voor wie deed God dit.....? Waarom?
2. Jullie hebben vandaag het laatste verhaal van Jona gehoord. Maak een lijstje van wie gehoorzaam was aan God in het hele verhaal (Jona1-4) en een tweede lijstje van wie juist ongehoorzaam was aan God. Wat valt je op?
3. Wat laat de Here God van zichzelf zien in het verhaal van vandaag?
4. Bespreek de houding van Jona, kun je hem begrijpen? Wat denken jullie, moeten wij niet dezelfde lessen die Jona kreeg ook leren? Welke?
5. Tot slot mogen jullie dankpunten vanuit dit verhaal opschrijven om straks in het gebed te gebruiken.

Auteur: RE